

[Arnth Jensen.]

Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt burde have oplyst saadan noget. Det Forslag laa her i Folketinget i to Aar, uden at de Konservative vilde være med til at gaa den Vej, som her var anvist. Under Forhandlingerne i Landstinget var der ogsaa Tale om et kirkeligt Medlem af Københavns Skoledirektion.

Til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der var inde paa, at det er ganske nødvendigt, at der sættes ind for at sikre den fri Skole, kunde jeg ligesom den højt-ærede Undervisningsminister fristes til at sige, at man kunde dog i det mindste forlange, at det ærede Medlem vidste, hvad de Konservative selv foreslaar. Naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt staar her og giver det Udseende af, at han er Repræsentanten, der vil værne og bevare den fri Skole, saa skulde det ærede Medlem se efter, hvad det er, der er foreslaaet af det konservative Parti, og hvad det er, der gives i det foreliggende Lovforslag. Det, jeg formoder, det ærede Medlem vil værne og gaa stærkt ind for, er netop — og deri er jeg ganske enig med ham — Forældres Frihed til selv at bestemme, hvilken Paavirkning deres Børn skal underkastes i Skolen. Men hvad siger de Konservatives Forslag om den fri Skole? Ja, derefter skal Forældrene vær saa god pænt gaa hen og spørge Skolekommissionen, om de maa blive fri for Tilsynet, og her i København skal de endog spørge Skoleraadet, om de overhovedet maa holde en saadan Skole. Hvad er det, det foreliggende Lovforslag siger? Det siger udtrykkeligt, at det ærede Medlem og hans Partifæller kan oprette en fri Skole, og at de frit kan bestemme Aand og Undervisning og Tone i denne Skole, uden at nogen anden skal blandes ind i det. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem ikke har Ret til her at staa op som den fri Skoles Talsmand og samtidig stemme mod et Forslag, som netop giver de betydelige Friheder, som det ærede Medlem har ønsket. Efter de Konservatives Forslag kan der, hvis en lille Kreds med bestemte kirkelige Meninger ønsker at oprette en Skole, blive lagt den mange Hindringer i Vejen, men efter det foreliggende Forslag har de fri Bestemmelser.

Og hvordan stiller det sig saa med Hensyn til de hjemmeunderviste Børn? I det foreliggende Lovforslag siger man, at Skoledirektionen kan fritage dem for Tilsyn. Men hvordan skal man efter det konservative Forslag bære sig ad med de hjemmeunderviste Børn i København? De skal ikke alene

prøves, men de skal prøves i Skolen. Vær saa god, dér har man at møde med dem. Og der staar ikke Spor om, hvordan denne Prøve skal foregaa, ikke det allerfjerneste om, hvem der skal overhøre dem, eller noget andet. Det er den Frihed, det konservative Forslag giver. Jeg vil da sige, at efter den varme Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt i Dag fremkom med om den fri Skole, kan det ærede Medlem, alt andet ufortalt, ikke stemme imod en saadan Frihed, som der gives efter det foreliggende Lovforslag.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem skriver i sin Artikel, at Børnene er Forældrenes, og derfor skal Forældrene og ikke Staten bestemme, hvordan Børnene skal oplæres. Fuldstændig rigtigt, ærede Medlem, men saa burde De have føjet en Sætning til, som sagde: Netop her har vi et Forslag, forelagt af en socialdemokratisk Undervisningsminister og tiltraadt af 3 Partier her i Rigsdagen, som giver den Frihed, det ærede Medlem i sine Udtalelser har ønsket. Det burde man have føjet til, naar man vilde fortælle Sandheden om den Skolelov, som skal vedtages i dette høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt siger fremdeles, at vi vil gerne prøve at give Udtryk for, at vi vil opretholde Forbindelsen mellem Kirke og Skole, men det er Komediespil, føjer det ærede Medlem til. Jeg tror, det er en lidt skarp Udtalelse og ogsaa en lidt ubetænksom Udtalelse. Hvis det ærede Medlem havde læst Fortrykket fra forleden Dag, vilde han have set, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udtalte: Jeg har aldrig sagt, at Forbindelsen mellem Kirke og Skole var brudt undtagen for Københavns Vedkommende. Jeg har jo gjort Rede for, hvorledes vor Stilling var paa dette Punkt, og at de konservative Medlemmer glemte at sige til, medens det var Tid.

Maa jeg med Hensyn til København føje til overfor den socialdemokratiske Ordfører (Vilhelm Rasmussen), at jeg udtrykkeligt ved første Behandling — den ærede Ordfører vilde have set det, hvis han havde bladet et Par Sider længere tilbage — sagde til den højtærede Undervisningsminister, at jeg og mange i mit Parti ønskede, at der kom en Ændring, og jeg føjede til, at jeg opfordrede Undervisningsministeren endnu en Gang til at overveje dette Spørgsmaal. Derfor er vort Ændringsforslag kommet; jeg beklager, at Ministeren ikke kan modtage det, og at de politiske Magtforhold gør, at vi ikke kan faa